

biesen. Det blev forelagt sent paa Samlingen og kom derfor kun til første Behandling; men dette Forslag er bygget paa det samme Princip: Næringskommunen beskatter. Den Gang var der ingen, der, som man nu gør, udtalte Tanken, at Opholdskommunen skal beskattes, og Næringskommunen skal saa have de Smuler, der kunne blive tilbage. Aldeles ikke! Indenrigsminister Tobiesens Forslag har en Del Interesse, da det til Dels er blevet Grundlag for et senere Forslag. I Indenrigsministerens Forslag den Gang fremhævedes, at en Mand skulde svare Stat af den fulde Indtægt, han havde ud af Næringskommunen. Hvis han ikke var skattepligtig ifølge Bopælsforhold til andre Kommuner, saa skulde Næringskommunen have den fulde Indtægt. Skatteindtægten deles mellem Opholdskommunen og Næringskommunen med det halve. Opholdskommunen fik det halve af den Skatteindtægt, som hidrørte fra Næringskommunen, og Næringskommunen den anden Halvdel, som den saa frit maatte beskattes ifølge Lovforslagets § 2 med samme Skatteprocent, som den i øvrigt havde fastsat for de andre Skatteydere i Kommunen. Jeg skal ikke komme videre ind paa de mange Bestemmelser, som ellers vare i Forslaget, men fremhæver blot, at Princippet der var det samme. Forslaget blev ikke ført videre, og i de følgende Aar blev der heller ikke gjort noget derved. Saa i 1879—80, da de politiske Forhold her i Landet vare noget lignende som nu, nemlig at Venstre stod delt, fremkom der et nyt Forslag til mellemkommunal Beskatning her i Tinget, indbragt af det ærede Medlem for Bræsto Amts 6te Valgkreds (Vossen), og da kom det ny Princip frem for første Gang, at det er Opholdskommunen, der beskatter. Han indbragte Forslaget her; det blev behandlet og gik i Udvalg. Det Udvalg, som behandlede Sagen, sluttede sig langt fra til det Princip, tværtimod. Af de samme Grunde som før skal jeg tillade mig at nævne Udvalgets Medlemmer, som behandlede det, naar jeg kommer dertil. Udvalgets Flertal samlede om et andet Forslag. Det forlod ganske det Forslag, som var indbragt af det ærede Medlem for Bræsto Amts 6te Valgkreds, og lavede et nyt Forslag i Udvalget, idet det var enigt om, at det Princip, der laa til Grund for hans Forslag, ikke kunde antages; den Tanke, at det skal være Opholdskommunen, som beskatter, kunde det ikke slutte sig til. Udvalgets Flertal siger i Rigsdagstidenden for 1879—80. Tillæg B. Sp. 555: „Udvalgets Flertal kan imidlertid ikke tiltræde denne Tanke, fordi dens Gennem-

førelse, foruden adskillige praktiske Ulemper, fører til det principstridige Resultat, at den Del af Skatten, som tilflyder Iffe-Opholdskommunen, hverken staar i Forhold til denne Kommunes Behov eller til de øvrige der boende Skattehveres Skat. Flertallet har derfor maattet anse det for frugtesløst at arbejde videre paa dette Grundlag.“ Saa-dan siger Flertallet i Udvalget om dette Forslag. Forslaget ligner det, som er indbragt af det ærede Medlem her i Fjor; Princippet er det samme, nemlig det, at Opholdskommunen beskatter, tager selv forlods en Tredjedel af Skatten, og naar den har faaet denne Tredjedel, komme de øvrige to Tredjedele til Deling mellem Næringskommunen og Opholdskommunen i Forhold til den Indtægt, som er fra Næringskommunen. Næringskommunen har aldeles intet at gøre med Paalignelsen af Stat. De Medlemmer, som udgjorde Udvalgets Flertal den Gang og saaledes forfastede denne Tanke og ikke kunde slutte sig til den, fordi den var principstridig, det var: Bertelsen, Hummeluhr, Hviid, Koch, Madsen, G. Petersen, S. Pedersen og P. Pedersen. Den Tanke naaede ikke videre. Saa komme vi frem til 1882—83. Da var Monrad bleven Medlem af Tinget her — den sidste Marxminister vilde prøve paa her paa Rigsdagen at faa Forholdene i Gang, og Venstre skal have den Vre, at det sluttede sig til Monrad og søgte at hjælpe ham dermed, medens man fra Højres Side stillede sig imod ham og arbejdede mod ham. Da kom det Forslag frem, som senere er kaldt det Monradste Forslag, det blev indbragt i Fjor, saaledes som det var vedtaget af Folketinget den Gang, af det ærede Medlem for Bræsto Amts 6te Valgkreds. Det ærede Medlem havde den Gang forladt sit Standpunkt af 1879 og var Overbringer af det Forslag, som blev indbragt i 1883; det blev endogsa sagt, at han var Fader til Forslaget, medens Monrad var Bedstefaderen, der blev sagt noget saadant. Forslaget blev ført igennem her i Tinget. Jeg skal ikke uderligere eller fuldstændigere omtale det, da det er bekendt for de fleste Medlemmer her, vi havde det jo i Fjor, og Rigsdagstidenden vil vise det. Det er et Forslag, som til Dels er bygget paa Tobiesens Forslag i 1872, men ogsaa for enkelte Dele indeholder mange ypperlige Ting, et Forslag, som i alt Fald gaar ud paa en fuldstændig Lovgivning om den kommunale Beskatning. Grunden til, at Forslaget ikke blev gennemført, kan ikke siges at være den, at Tanken i Lovforslaget ikke blev antagen af noget af Tingene. Landstinget behandlede ikke For-